

større Værefrebe, at det derved blev muligt for de enkelte Borgere at udgaa Tab. Seg vil dernæst lige en anden Ting. Da jeg indbragte mit Forslag — det ligger jo ikke for i dette Dieblif, men det staa paa Dagsordenen bag efter — havde jeg det samme Niemed, som det ærede Medlem for Thibled Amts 4de Valgkreds (Schjerring) havde ved at indbringe sit blandt Andet at skaffe en Indtægt for Statskassen, og derfor holdt jeg paa at Stiftstidendernes Privilegiehavere maatte betale Noget for at faae deres nuværende Privilegier udfyldte og tilførgjorte for deres Levetid. Men hvorfor foresaldt vi dette Krav paa en Afgift til Statskassen fra Stiftstidendernes Side? Det var, fordi i den øvrige Del af Udvalget eller i alt Fald i et Flertal kan jeg sige, den Mening var beroffende, at det ikke med Hensyn til de lokale Bekjendtgørelser vilde være hensigtsmæssigt at paalægge de nuværende Stiftstidender en Afgift, da man dog ikke kunde tænke sig, at Staten skulde vedblive at have en Afgift af de Blade, der traadte i Stedet for Stiftstidenderne, en Afgift, som vistnok kun vilde blive meget ubetydelig for deres Bedkommende, da man endogaa har troet, at den Afgift, der skulde komme af Stiftstidenderne, vilde blive liden. De se saaledes, mine Herrer, at jeg ved at være med til at stille Minderetsforlaget har villet gjøre Ret og Skiel mellem de to Partier, der staa overfor hinanden, paa den ene Side Publikum, Borgernes reifærdige Krav paa med Fæthed at faae Oplysning om Belfærdsaanliggender, og paa den anden Side Stiftstidendernes Privilegiehavere, som nu engang ere i Besiddelse af disse Privilegier og have indrettet deres Liv og Formueordning med Hensyn til dem — i det Mindste for et Par af dem er det en ren Belfærdssag. Derfor er det netop, at jeg ved Siden af min Interesse for det Offentlige ved denne Sag har villet paalægge dem, der skulde have den største Fordel, nemlig Stiftstidendernes Privilegiehavere, den største Afgift og tillige paalægge dem de Udgifter, der nødvendig vilde være forbundne med at skaffe den tilhørlige Oplysning til alle Kredse i det vedkommende Stift. Dette har jeg gjort

fordi det, saa ikke kan siges, at man er ensidig i denne Sag. Det er en Fordring, man maa gjøre fra det Offentliges Side, at der naar man vil kræve Billighed, da ogsaa maa vises Beredvillighed til at yde, hvad det Offentlige med Sandhed og Ret kan fordræ. Seg siger derfor, at vort Forslag af samtlige Forslag ene har den Egenstah, at det viser Billighed til begge Sider, at det hører strax til opfyldte de Fordringer, der med Ret kan og bør gjøres, og at det ikke gaar de Gollin før nær, som have sat deres Formue i en Entrepriise af denne Art. Nu have vi jo hørt af den høitærede Minister, at det er det Forslag, han foretrækker, og jeg antager ogsaa, at det Billighedskrav, og et ubildet Blif paa, hvad det egentlig er, der bør fordræ, et Diebliffet, vilde gjøre, at dette Forslag vinder et Flertal her i Salen. Seg vil i Øvrigt bemærke, at dersom det skulde gaa anderledes, og jeg dog fast besluttet paa at bringe det frem i Udvalget med visse Modifikationer — til Bedste Behandling, thi jeg er overtydet om, at der er Flere af dem, der have tænkt sig, at stemme for det, der er kaldet et Mænglingsforslag, som ved nærmere Efterhyn vilde finde, at det ikke tilfredsstiller alle de Fordringer, der bør gjøres, og den Billighed, som der bør vises, saa meget som det Forslag, som jeg tilligemed to andre Medlemmer af Udvalget har stillet. Seg skal efter de Omstændighederne ikke anfælde det ærede Thing, længere med denne Sag, men tillade mig at anbefale Minderetallets Forslag som det, der staa afhjælper de Krav, der bør gjøres, og viser størst Billighed.

Alberti: Seg vil i det Hele taget slutte mig til Udvalgets Indstilling under Reservat, idet jeg anser denne Indstilling for at være meget heldig, og det er i den Henseende en stor Tilfredsstillelse for mig, at den understøttes af den høitærede Minister. Det banffelige Punkt i denne Indstilling er uden al Tvivl Forslaget om de paakommende Tilfælde at udgive en Avis ved Statens Foranstaltning, thi det er upaatvilelig rigtig, hvad den høitærede Minister yttrede, at en saadan Avisudgivelse vil være forbunden med store Banffeligheder. Denne Avis maa jo nødven-